

Forholdet 6—7. Jeg mener, at der i Forholdet 5—8 er taget alt for stort Hensyn til Befolkningstallene og for lidt Hensyn til, hvor mange Vælgere der findes i denne Befolkning. Jeg føler det som en Pligt at fremhæve dette her, men jeg skal tilføje, at jeg ikke desto mindre agter at stemme for Lovforslaget med de vedtagne Ændringer ud fra den Betragtning, at hvis vi alle vilde gøre vore Særønsker gældende, blev der ikke vedtaget nogen Valglov.

Slebsager: Jeg glæder mig over, at Udvalget og den højtærede Indenrigsminister har imødekommet mig ved i Realiteten at optage det Ændringsforslag, jeg i Gaar stillede om en fuldstændig Udskillelse af København med Frederiksberg fra det øvrige Land. Ja, man er gaaet et Skridt videre, end jeg turde gaa i Gaar, har foreslaaet at skille Øerne ud fra Jylland, saa at vi i Stedet for en Tvedeling faar en Tredeling, hvad jeg for øvrigt tror er ganske godt. Jeg fortryder derfor saare langt fra det Arbejde, jeg har gjort for at faa dette Forhold ordnet. Den ærede Ordfører udtalte, at man ikke fra alle Sider i Udvalget var gaaet med stor Begejstring til dette Ændringsforslag. Jeg forstaaer udmærket godt dette, for det er klart, at hverken den ærede Ordfører eller den højtærede Indenrigsminister med nogen Begejstring kunde gaa til at indføre en Ændring, som de havde bekæmpet saa stærkt, som de faktisk har gjort. Naar man dog, om end uden Begejstring, har bestemt sig til at foreslaa denne Ændring, har man selvfølgelig gjort det, fordi man ikke turde andet, fordi man var paa det rene med, at hvis man ikke gjorde det, var det en Uretfærdighed, der vilde hæve sig. Jeg glæder mig over, at man er kommet til denne Erkendelse og har imødekommet mig ved at optage mit Ændringsforslag. Det er ikke sket i Formen, for den Form, der nu foreligger, er ikke den, som mit Forslag havde, men i Realiteten, og jeg indrømmer, at den Form, som nu foreligger, er mere fuldkommen end den, mit Forslag i Gaar havde. Derfor er jeg særdeles tilfreds med det nu foreliggende Ændringsforslag.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om det bundne Omvalg, som jeg ogsaa fremdrog i Gaar, maa jeg beklage, at Udvalget har ment ikke at kunne tage dette Spørgsmaal med, men jeg maa paa den anden Side sige, at jeg ikke af den Grund skal stille mig kontrært. Jeg har i Gaar fremsat mine Grunde, hvorfor jeg mente, at det

var heldigt at faa bundet Omvalg med her. Suppleringsmandaternes Antal er nemlig for Landets Vedkommende ganske utilstrækkeligt. Men jeg skal ikke her komme ind paa at gentage de Argumenter, som jeg i Gaar fremførte, de findes i Rigsdagstidenden. Hvis Valgmaaden gennemføres saaledes, som det nu foreslaas, tror jeg, at Fremtiden skal vise, at det vilde have været rigtigt, om man ogsaa vilde have taget Hensyn til Spørgsmaalet om at faa optaget det bundne Omvalg.

Til Slutning skal jeg sige til den ærede Ordfører (Borgbjerg), at jeg glædede mig over at høre den rolige og fordragelige Tone, hvori han talte nu. Det var for mig overordentlig behageligt at høre paa, navnlig naar jeg tænker paa den Salve, jeg fik i Aftes fra ham. Den ærede Ordfører var nu villig til at stille sig paa en forhandlende Fod overfor Landstinget, han vilde forhandle ogsaa med Landstingets Venstre, dette Lovforslag var ikke noget Ultimatum. Det glædede mig at høre, at den ærede Ordfører stillede sig paa et saa liberalt Forhandlingsstandpunkt. Det kunde maaske give en Mulighed for, at vi ved de fortsatte Forhandlinger om Valglovsforslaget kunde komme til et bedre alment Grundlag for Valgloven end det, der foreligger. Thi selv om jeg mener, at de Ændringer, som nu foreligger, er Forbedringer af Lovforslaget — og derfor glæder jeg mig over dem — kan jeg selvfølgelig ikke sige andet, end hvad jeg har sagt hidtil, at jeg anser selve Grundlaget, Enkeltmandskredse med Suppleringsmandater, for mindre heldigt. Naar den ærede Ordfører udtalte, at dette Lovforslag utvivlsomt er det, der for Tiden bedst er i Stand til at samle Stemmer her i Tinget, har det ærede Medlem Ret. Det er det Forslag, der „for Tiden“ er i Stand til bedst at samle Stemmerne her i Tinget, men jeg nærer stor Tvivl om, at det er det Valglovsforslag, der bedst er i Stand til at samle Stemmerne ude i Landet, og det er dog det, det til syvende og sidst kommer an paa. Derfor mener jeg, at det vil være godt, om Forhandlingerne om Valglovsforslaget ved den rolige Holdning, som den højtærede Ordfører har indtaget nu ved tredie Behandling, vilde forme sig saaledes, at vi til syvende og sidst, før vi skal ud til Vælgerne med Valglov og Grundlov, kan faa vedtaget en Valglov, der er lige saa god som den Grundlovsoverenskomst, vi har faaet. Sagen vil da komme til at staa godt baade for Grundlov og Valglov.